

Huzursuz ve İsyankâr

SEBİT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Çölde Sayım 11:1–33, Çölde Sayım 12:1–13, Çölde Sayım 13:27–33, Çölde Sayım 14:1–23, 1. Korintliler 10:1–11, Çölde Sayım 14:39–45.*

HATIRLAMA METNİ: Hatırlama Metni: “Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyararak için yazıya geçirildi” (1. Korintliler 10:11).

Yüzyıllar boyunca pek çok kişi büyük depremlerin öncesinde köpeklerin ve diğer evcil hayvanların acayıp, huzursuz tavırlar sergilediklerini bildirdi.

Bilim insanları, hayvanların depremi oluşturan sarsıntılı dalgadan önce gelen ilk sismik dalgayı, basınç dalgasını hissedebildiklerini fark etti. Bu, yer sarsılmadan hemen önce hayvanların neden şaşkın ya da huzursuz davranışlar gösterdiklerini açıklıyor. Filler gibi bazı hayvanlar, insanların asla hissetmediği öncü depremlerin oluşturduğu düşük frekanslı ses dalgalarını ve titreşimleri algılayabiliyorlar.

23 Ağustos 2011 Tarihinde Washington D.C. kentini sallayan 5.8 büyüklüğündeki depremden birkaç dakika önce, Smithsonian Enstitüsü Ulusal Hayvanat Bahçesi'ndeki bazı hayvanlar garip davranmaya başlamışlardı. Bu hayvanlar arasında yer sarsılmadan on beş dakika önce yüksek sesle bağırma başlanan lemurlar da vardı.

Bu haftanın dersinde, biraz sonra gerçekleşecek deprem gibi felaketleri hissetmelerinin değil de, Mesih'in, Kendisi'ne iman ve itaat ile gelen her kişiye sunmuş olduğunda rahatlamayan insanların temeldeki günahkârlıklarının yol açtığı garip insan huzursuzluğunun bazı örneklerine değineceğiz.

*10 Temmuz Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Çölde Huzursuzluk

İsrailliler Kenan ülkesine giderken Sina'dan ayrıldıklarında kendilerini huzursuz ve mutsuz hissetmiş olmalıdır. Mısır'dan ayrılmalarının üzerinden bir yıldan daha uzun süre geçmişti (*Çölde Sayım 1:1*). Vaat edilen Ülke'ye girmeye hazırlardı. Sayılmış ve teşkilatlanmışlardı. İlahi iyiliğin muazzam bir biçimde sergilenmesine ve Allah'ın varlığının açık işaretlerine tanıklık etmişlerdi. Buna rağmen Sina'dan ayrıldıktan sonraki ilk konaklarında şikâyet etmeye başladılar.

Çölde Sayım 11:1-15 ayetlerini oku. İsrailliler neden şikâyet ediyorlar?

İsrailliler et istiyorlardı, Mısır'ın salatalığını, karpuzunu, pırasasını, soğanını, sarımsağını istiyorlardı. "Keşke yiyecek biraz et olsaydı!... Mısır'da parasız yediğimiz balıkları, salatalıkları, karpuzları, pırasaları, soğanları, sarmisakları anımsıyoruz. Şimdiye yemek yeme isteğimizi yitirdik. Bu mandan başka hiçbir şey gördüğümüz yok" (*Çölde Sayım 11:4-6*). Yemeği hatırlayıp da köleliği ve yaşadıkları inanılmaz zorlukları unuttuklarına göre seçici hafıza sorunu yaşadıklarına da şüphe yoktu (*Mısır'dan Çıkış 1. bölüm ile karşılaştır*).

Bir yıldan uzun süredir Allah'ın temin ettiği man ile besleniyorlardı fakat yine de huzursuzdular ve başka şeyler istiyorlardı. Musa bile etkilenmişti. Huzursuz bir insan topluluğuna önderlik etmeye çalışmak kolay değildir. Fakat Musa kime döneceğini biliyordu. "Kuluna neden kötü davrandın?... Seni Hoşnut etmeyen ne yaptım ki, bu halkın yükünü bana yüklüyorsun?"

Allah şikâyetlere ne karşılık veriyor? Çölde Sayım 11:16-33 ayetlerini oku.

Biz kendimizi huzursuz hissettiğimizde, Allah bizim ihtiyaçlarımızı duymazlık etmez. O, ete olan açlıklarını bastırsın diye İsraillilere bildircin verdi. Fakat İsraillilerin asıl istediği et değildi. Mutsuz, huzursuz ve öfkeli olduğumuzda aslında anlaşmazlığa sebep olan şeye değil genellikle onu tetikleyene karşı öfkeliyizdir. Daha derinlerdeki bir yanlış esas ilişkilerimizi etkilediği için karşı koyarız. İsrailliler Allah'ın yönetimine başkaldırmışlardı. Bu, mevcut durumumuz ne olursa olsun hepimizin dikkatli olmasını gerektiren bir konudur çünkü bu hataya düşmek sandığımızdan çok daha kolaydır.

Geçmiş gerçekte olduğundan daha iyi hatırlamak neden daha kolaydır?

O Bulaşıcı

Çölde Sayım 12:1-3 ayetlerini oku. Miryam ve Harun neye üzülmüşlerdi?

Görünüşte Miryam ve Harun'u mutsuz eden Musa'nın Kûşlu bir kadınla evlenmiş olmasıydı. Sippora Midyan'lı bir yabancıydı (*bkz. Mısır'dan Çıkış 3:1*). İsraililerin "seçkinleri" arasında bile, doğamızın düşkünlüğü, her zaman olduğu gibi hiç hoş olmayan bir şekilde ortaya çıkıyor.

Fakat Kutsal Kitap ayetleri bunun bir bahane olduğunu açıkça gösteriyor. Onların şikâyetlerinin odağında aslında peygamberlik armağanı vardı. Bir önceki bölümde, Allah, Musa'ya önderlik etmenin idari yükünü taşımasına yardım etsinler diye İsrail'in ihtiyarlarından yetmiş tanesini atamasını söylemişti (*Çölde Sayım 11:16, 17, 24, 25*). Harun ve Miryam'ın da önderlikte önemli işlevleri vardı (*Mısır'dan Çıkış 4:13-15, Mika 6:4*), oysa şimdi önderlik konusundaki bu yeni gelişmeyle kendilerini tehdit altında hissettiler ve şöyle dediler, "RAB yalnız Musa aracılığıyla mı konuştu?... Bizim aracılığımızla da konuşmadı mı?" (*Mısır'dan Çıkış 12:2*).

Allah bu şikâyete ne karşılık veriyor? Çölde Sayım 12:4-13 ayetlerini oku. Sence Allah neden bu kadar katı bir şekilde karşılık veriyor?

Allah derhal ve çok net bir şekilde karşılık verdi. Peygamberlik armağanı daha çok güce sahip olmak için kullanılacak bir silah değildir. Musa önderlik etmeye çok uygundu çünkü Allah'a son derece bağımlı olduğunu öğrenmişti.

1. ayette Miryam'ın adının Harun'dan önce geçmesi, Musa'ya yapılan bu eleştiriyi onun kıskırttığını düşündürüyor. O dönemde, Harun İsrail'in başrahibi olarak hizmet etmeye çoktan başlamış durumdaydı. Eğer deri hastalığına (cüzam) yakalanırsa, tapınağa girerek halk adına hizmet etme görevini yerine getiremezdi. Allah'ın Miryam'ı geçici deri hastalığı ile cezalandırması, her ikisinden de hoşnut olmadığını canlı biçimde ortaya koyuyor ve bu ailenin ihtiyaç duyduğu tavır değişikliğinin gerçekleşmesine yardım ediyor. Harun'un Miryam için özür dilemesi onun da işin içinde olduğunu doğruluyor (*Çölde Sayım 12:11*) ve şimdi de onun eleştiride bulunmak ve huzursuz tavırlar sergilemek yerine Miryam için yalvardığını görüyoruz, ayrıca Musa'nın da onun için arabuluculuk ettiğine şahit oluyoruz (*Çölde Sayım 12:11-13*). İşte Allah'ın halkında görmek istediği tavır budur. O da, onlara kulak verdi ve Miryam'ı iyileştirdi.

Her seviyede, kilise yönetimini eleştirmek her zaman kolay olsa da, şikâyet etmek yerine, onlarla aynı fikirde olmadığımızda bile kilise önderlerimiz adına aracılıkta bulunsak, kilisemiz de, kendi manevi dünyamız da çok daha iyi olmaz mı?

Huzursuzluk İsyana Yol Açıyor

Öykü olumlu bir şekilde başlıyor.İsraililer sonunda Kenan ülkesinin sınırlarına ulaşmışlardı ve bölgeyi keşfetmeleri için 12 casus gönderilmişti. Geri dönen casusların verdiği bilgiler sıra dışıydı.

Çölde Sayım 13:27–33 ayetlerindeki casusların aktardıklarını oku. İsraililerin beklentileri hangi noktada darbe yemişti?

Kalev'in müdahale etmesine rağmen şüphe edenlerin ve kuşkucuların sesleri üstün gelmişti. İsrail Allah'ın onlara vaat ettiğini fethetmek için yola çıkma-yacaktı. Yüreklere huzursuz olduğu için, zafer için bağırarak ve yola koyulmak yerine ağlanıp söylenmeyi tercih ettiler.

Yüreğimizde huzursuz olduğumuzda, imanla yürümeyi beceremeyiz. Fakat huzursuzluğun etkilediği sadece duygularımız değildir. Bilim insanları yetersiz dinlenme (uykusuzluk dahil) ile kötü tercihler yapma arasında doğrudan bir sebep sonuç ilişkisi olduğunu söylüyorlar ve bu kötü tercihler aşırı şişmanlığa, bağımlılıklara, daha fazla huzursuzluğa ve mutsuzluğa yol açıyor.

Çölde Sayım 14:1-10 ayetlerini oku. Peki sonra ne oldu?

İşler daha da kötüleşti. Kalev'in "Ancak RAB'be karşı gelmeyin" (*Çölde Sayım 14:9*) diyerek umutsuzca yalvarması da önemsenmedi ve oradakilerin hepsi kendi önderlerini taşla tutmaya hazırlandı. Huzursuzluk isyana yol açar ve isyanın sonu mutlaka ölümdür.

"Sadakatsiz casuslar seslerini yükselterek Kalev ile Yeşu'yu kınadılar ve halk taşlanmaları için bağırmaya başladı. Çıldırılmış kalabalık bu sadık adamları öldürmek için taşlar topladı. Cinnet naraları atarak koşular, ancak bir anda ellerindeki taşlar düştü, üzerlerine bir sükûnet geldi ve korkuyla titrediler. Allah canice tasarılarını durdurmak için araya girmişti. O'nun mevcudiyetinin görkemi alevli bir ışık gibi buluşma çadırını aydınlattı. Tüm halk Rabb'in işaretini gördü. Onlardan daha kudretli biri Kendisini göstermişti, bu durumda hiçbiri direnişine devam edemedi. Şeytanî haberi getiren casuslar dehşete kapılmış bir halde sinerek, nefes nefese çadırlarına koşular."—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, s. 390.

Fakat tam o anda Rabb'in görkemi kendisini açıktan açığa gösterdi. Çölde Sayım 14. bölümdeki öyküyü okuduğumuzda, sanki tüm sahnenin bir anda donmuş olduğunu ve şimdi de Allah'ın Musa ile olan özel konuşmasını dinliyoruz gibi hissederiz. Taşlar Musa, Kalev ve Yeşu için hazırlanmış olsa da, Allah, isyanın nihayetinde Kendisine yönelik olduğunu fark etmişti.

Bir Arabulucu

Allah bu isyan karşısında Musa'ya hangi fırsatı sunuyor? Çölde Sayım 14:11, 12 ayetlerini oku.

Allah, İsrailileri yok etmeyi ve Musa'nın hepsinin babası olacağı yeni bir ulus yaratmayı teklif ediyor.

Musa, sadece kendisine değil, Allah'a karşı edilen bu açık isyana ne karşılık veriyor? (Çölde Sayım 14:13-19).

İşte Allah'ın gerçek adamını görebileceğimiz an budur. Musa'nın zamanda donup kalan yanıtı, 1400 yıldan uzun süre sonra dertleri için öğrencilerine dua edecek olan Arabulucu'yu bekliyor (*Yubanna 17*). Aslında, pek çok ilahiyatçı ve Kutsal Kitap öğrencisi, Musa'nın burada yaptığı şeyde Mesih'in bizler için yaptığı'nın bir örneğini görmüştü. Onların da bizim de günahkâr olduğumuz şüphe götürmez. Fakat buna rağmen Musa, "büyük sevgin uyarınca onları bağışla" (*Çölde Sayım 4:19*) diye yalvarıyor. Rab o zaman Musa'nın arabuluculuğuyla yapmış olduğu şeyi, İsa sayesinde, O'nun bizim için ölmesi, dirilmesi ve arabuluculuk etmesi sayesinde bizim için de yapıyor.

Musa şöyle yalvarmıştı: "Mısır'dan çıkışlarından bugüne dek bu halkı nasıl bağışladıysan, büyük sevgin uyarınca onların suçunu bağışla" (*Çölde Sayım 14:19*). Lütuf, isyan ve huzursuzluğun özü ile mücadele eder. Bağışlanma yeni başlangıçlar sunar.

Fakat ödenecek bedeller de vardır. Lütuf asla ucuz olamaz. Bağışlanmış olsalar da, halk isyanlarının sonuçlarına katlanacaktır ve bu soy vaat edilmiş ülkeye giremeyecekti (*Çölde Sayım 14:20-23*).

Evet, Allah 38 yıl daha çölde bakacaktır onlara. Onları besleyecektir. Tapınaktan onlarla konuşacaktır. Çölde onların yanında olacaktır. Fakat bu soy ölecek, yeni bir soy gelecek ve onlar vaat edilmiş ülkede rahat bulacaktır.

Bir cezalandırma gibi görünse de, aslında bu bir lütuftur. Daha O'na güvenmeyi öğrenememiş bu soy, Kenan ülkesinin güçlü site devletlerini fethetmeyi nasıl başaracaktır? Kendileri karanlıkta bocalıyorken nasıl uluslara ışık olacaklardı?

Bağışlanan günahın sonuçları ile ilgili hangi zor dersleri öğrendin?

İmana Karşı Küstahlık

İsraililerin çöldeki gezintileriyle, Allah'ın halkının İsa'nın İkinci Gelişinin hemen öncesindeki yaşantısı arasında hangi benzerlikleri görüyorsunuz? (Bkz. 1. Korintliler 10:1-11.)

Allah'ın halkı tarih boyunca vaat edilen ülkeyi ararken çölde gezinmişti. Bu çölün pek çok yüzü vardır. Günümüzde bu, sürekli olarak devam eden medya bombardımanı, gelen mesajların durmayan uyarı sesleri ve tükenmez eğlencenin derin kükreyişi gibi görünüyor. O, bize pornografiyi sevgi, maddeciliği de sorunlarımızın yanıtı olarak satmaya çalışıyor. Eğer biraz daha fit olursak, biraz daha genç görünürsek, biraz daha varlıklı ve az daha seksi olursak tüm sorunlarımız çözülecek.

Biz de İsraililer gibi huzuru aramaktan yorgun düşmüş durumdayız ve sıklıkla da onu yanlış yerde arıyoruz.

Çölde Sayım 14:39-45 ayetlerinde, İsraililer Allah'ın hükmüne nasıl tepki gösterdiler?

İsrail'in ilahi yargıya tepkisi tipikti. “ ‘Günah işledik’ dediler, ‘Ama RAB’bin söz verdiği yere çıkmaya hazırız’ ” (Çölde Sayım 14:40).

Gönülsüz bağlılık, yanlış yapılmış aşı gibidir, işe yaramaz. Günümüzde doktorlar doğumdan sonraki 24 saat içinde bebeğe Hepatit B aşısı yapılmasını öneriyorlar. Bu iyi bir başlangıç. Fakat bu ilk aşının ardından doğru zamanda ve doğru dozajda iki ya da üç destek aşısı yapılmazsa, Hepatit B'ye karşı korunma yok demektir.

Çölde Sayım 14. bölümün son ayetlerinde açıklanan İsrail'in isyankâr dönüşü, ölüm ve hayal kırıklığına yol açtı çünkü İsraililer şimdi de Allah'ın yeni talimatlarını kabul etmeyi reddetmiş ve inatla antlaşma sandığı ya da Musa'nın önderliği olmadan bir saldırı başlatmışlardı.

Küstahlık maliyetlidir, küstahlık ölüme götürür. Sıklıkla küstahlığın arkasında yatan şey korkudur. Çünkü bir şeyden korkuyorsak, sonradan pişman olacağımız kararlar alırız.

İmanla hareket ettiğin ve küstahça hareket ettiğin davranışlarını düşün. Arada ne fark var?

EK ÇALIŞMA: “Artık günahlı davranışlarından samimiyetle tövbe ediyor gibi görünüyorlardı; ancak kendi nankörlüklerinin ve itaatsizliklerinin farkına vardıkları için değil, tuttukları kötü yolun başlarına getirdiği sonuçtan dolayı üzüntü duyuyorlardı. Rabb’in kararından vazgeçmediğini gördüklerinde inatçılıkları tekrar kabardı ve çöle dönmeyeceklerini bildirdiler. Allah onlara düşmanlarının topraklarından çekilmelerini emrederek görünürdeki itaatlerini denedi ve bunun gerçek olmadığını kanıtladı. Gözü kara duygularının kendilerini denetim almasına izin vermekle ve Allah’a itaat etmelerini söyleyen casusları öldürmeye çalışmakla büyük günah işlediklerini biliyorlardı; fakat dehşete kapılmalarının tek nedeni korkunç bir hata yaptıklarını ve bunun sonuçlarının kendilerini felâkete götüreceğini öğrenmeleri oldu. Yüreklere değişmemişti, benzer bir isyanın patlak vermesi için yalnızca fırsat kolluyorlardı. Allah’ın yetkisiyle konuşan Musa onlara çöle geri dönmelerini emrettiğinde bu fırsat kendisini gösterdi.”—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, sayfa 391.

“Fakat iman, küstahlıkla hiçbir şekilde bağdaşmaz. Sadece gerçek imana sahip olan kişi küstahlığa karşı korunur. Çünkü küstahlık Şeytan’ın sahte imanıdır. İman, Allah’ın vaatlerini diler ve sadakatle ürününü verir. Küstahlık da vaatler sunar; fakat bu vaatleri Şeytan’ın yaptığı gibi, yasayı çiğnemek için araç olarak kullanır. İman, ilk anne ve babamızı, Allah’ın sevgisine güvenmeye ve O’nun emirlerine uymaya yöneltecekti. Küstahlık, onları Allah’ın yasasını ihlal etmeye yöneltti. Allah’ın onlara olan büyük sevgisinin, günahın sonucundan kendilerini koruyacağına inandılar. İmanlı kişi, Allah’ın merhametini insanlara sunduğu şartlara uymaksızın gökyüzünden lütf dilemez. Gerçek imanın temeli, Kutsal Yazı’nın bize sağladıkları ve vaat ettiklerindedir.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 113.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ İman ile küstahlık arasındaki fark hakkında konuşun. Kenan ülkesini fethetmek neden ilk başta bir iman davranışı olarak görülmesine rağmen daha sonra, İsraililer saldırdığında küstahça bir davranış olarak görüldü? Gereğe ve koşulların iman ve küstahlık arasındaki farkta nasıl önemli bir işlevi var?
- ❷ Günah bağışlanabilir olsa da, genellikle söz konusu günahın sonuçlarıyla yaşamak zorunda olmamız gerçeği üzerinde biraz daha düşün. Bağışlanan bir günahlarının, yine de kendilerini hatta belki sevdiklerini olumsuz etkilemeye devam ettiğini anlamakta zorluk yaşayan kişilere nasıl yardım edebilirsin?